

Női díszruha - fátyollal, köténnyel, pártával és főkötővel

Textil- és viseletgyűjtemény

Leltári szám: 91.61.1-6 

Készítés ideje: 19. SZÁZAD 4. NEGYEDE

Készítés helye: Magyarország

Anyag: ezüstszál; tüll

Technika: hímzésapplikáció; keresztöltés; láncöltés; merevített; ráncolt

Méreték:
kötény: 77 x 127 cm
párta: 26 cm
főkötő: 25 cm
fátyol: 83 x 324 cm
sáv 1.: 26 x 183 cm
sáv 2.: 26 x 402 cm

Az alapszövet Gros de Tours, *moire* világoskék selyem. A ruhafelső elől 9 pár ezüst fűzésre szolgáló horoggal benne ezüst zsinórral záródik, díszítése ezüst paszománt ujj nyers selyematlasz rajta fémlamellával hímzett tüll. A szoknya alját körben ezüstlamellás rátéthímzés kereteli.

A fátyol, a kötény, és a párta négyszög-hálós selyemtüll, ezüstszerű fémlamellák-ból belefűzött pöttyökkel, erre láncöltéssel ezüstlamellákkal hímzésapplikációt varrtak.

Az V. Ferdinánd koronázása alkalmából, 1830-ban újjáéledő magyar nemesi díszöltözet, köznyelven a "díszmagyar" divatja egészen a II. világháború végéig tartott. Nők és férfiak egyaránt ünnepi viseletként hordták. A női öltözk csipkés-fátylas pártából vagy főkötőből, csipkéből vagy hímzett tüllből, illetve batisztból szabott ingvállból, csipke vagy hímzett tüllkötényből, földig érő szoknyából és zsinórdíszes bársonymentékből állt.

Irodalom

- Szerk.: Pataki Judit: *Művészet és Mesterség. CD-ROM*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1999. - textil 43.
- Tompos Lilla: *Magyar hagyományok az öltözködésben*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. 16.
- Tompos Lilla: Új szerzemények. *Ars Decorativa*, 12. (1992). 1992. - 186.

